

[Økonomi- og handelsministeren.]

ning af de tre landes udsagn på landbrugsområdet i de undersøgelser, som på statsministerens foranledning foregår i øjeblikket i det nordiske embedsmandsudvalg for at skaffe nærmere klarhed over, hvad landbrugsamarbejdet på længere sigt kan indebære.

Hr. Haunstrup Clemmensen var kritisk over for det hidtidige nordiske samarbejdes udformning, de meget tidkrævende drøftelser, det meget papir, der er blevet produceret uden store resultater. Jeg vil da gerne sige, at det er jo netop et af de argumenter, vi fra dansk side har lagt til grund for vore ønsker om, at nordiske institutioner bør opbygges på en ny måde. Vi erkender samtidig, at Nordisk Råd skal ind i billedet på en rimelig måde, men der må skabes andre, mere handlekraftige institutioner desuden.

Hr. Ivar Nørgaard var inde på spørgsmålet om tidsfristerne, de tidsfrister, der burde være i en eventuel nordisk samarbejds-traktat. Der vil jeg sige, at det har været et hovedpunkt for os, at en nordisk traktat gennem fastsættelse af tidsfrister for gennemførelsen af samarbejde på de vigtigste områder sikrer, at der kan blive den fornødne samtidighed i fremskridtene på de forskellige områder. Et eksempel er jo det ønske, som vi holder stærkt på, at vedtagelsen af en plan for det langsigtede samarbejde på landbrugsområdet tidsmæssigt skal knyttes sammen med ikrafttrædelsen af en nordisk toldunion, men hvad jeg har svært ved at forestille mig, det er, at man for hver eneste detalje i samarbejdet skulle kunne fastlægge en nøjagtig tidsplan. Jeg tror også, det meget ville komme til at stride imod hr. Ivar Nørgaards eget ønske om, at man skal skære igennem og ikke alt for længe tøve med på grund af detaljerede forhandlinger at få beslutninger gennemført.

Hr. Niels Helveg Petersen var inde på spørgsmålet om institutionerne. Det er jo sådan, at det forslag, der er fremsat fra dansk side, betragter vi nærmest som et kompromisforslag. Vi havde gerne set endnu stærkere institutioner indføjet. Der er jo en nøje sammenhæng mellem institutionernes karakter og indholdet af det samarbejde, man vil skabe, og det bliver vel svært at nå til enighed om institutionerne, før man

reelt er ved at være nået til enighed om samarbejdets udformning i øvrigt og om, hvor langt det skal gå.

Hr. Sigsgaard spurgte, om det var dansk modstand, der havde forhindret, at man var nået til enighed om et samarbejde om fælles retningslinjer vedrørende den finansielle bistand til udviklingslandene. Hertil vil jeg sige, at det er ikke tilfældet. Situationen er den, at det i øjeblikket stort set kun er Danmark og Sverige, der overhovedet har en sådan finansiell bistand til udviklingslandene, og at det derfor også kun er de to lande, der har nogle retningslinjer for, hvordan sådan noget skal ydes. Norge og Finland sånder sig på det stadium, hvor de overvejer at gå ind i en sådan ordning, og så længe disse overvejelser ikke er afsluttet, var det vanskeligt at nå til nogen enighed på dette område.

Til sidst vil jeg om det europæiske sigte sige, at jeg tror, statsministeren vil komme lidt ind på visse ting her. Jeg skal blot bemærke, at det er regeringen magtpåliggende, at der i de europæiske lande er fuld klarhed over formålet med det nordiske initiativ, at der ikke dér hersker nogen misforståelser hos vore partnere i EFTA eller hos andre lande i Europa, fællesmarkedslandene og andre. Og for at sikre, at der i den henseende ikke er misforståelser, er det min agt her i forårets løb at gennemføre besøg både hos Kommissionen i Bruxelles og i visse af de europæiske hovedstæder for at give en nærmere redegørelse for de synspunkter, som jeg har fremlagt i min redegørelse her i tinget vedrørende de nordiske planer.

Statsministeren (*Hilmar Baunsgaard*): Hr. Aksel Larsen drog spørgsmålet om den såkaldte storlufthavn på Saltholm ind i debatten. Da trafikministeren er bortrejst, skal jeg på hans vegne give et par oplysninger.

Jeg forstod hr. Aksel Larsen sådan, at han mente, der var grundlag for at bebrejde regeringen, at vi ikke allerede havde fremsat et forslag til principbeslutning om Saltholmlufthavnen. Nu beror det selvfølgelig på en subjektiv afgørelse, om der er grundlag for en sådan bebrejdelse, men når hr. Aksel Larsen spørger, hvorfor regeringen ikke har gjort det, kan jeg sige, at det er ganske i overensstemmelse med det svar,